

Iată-i pe cei patru intrând în restaurant. Un angajat îi însoți la masă. Trecând printre ceilalți oaspeți ai restaurantului, Robo Bobo se zgâia la felurile de pe mese.

— Robo Bobo, nu te holba așa la oamenii care mănâncă, șopti Toma printre dinți. Fii și tu mai discret.

Atunci robotul scoase din umeri două oglinzi retrovizoare. Părea că se uită doar înaintea, însă el studia în oglinzi mâncărurile pe lângă care trecuse, în special deserturile.

— Bz. Mnia, mnia... Robo Bobo abia așteaptă. ȘOCOLAAA...

— Ssst, mai încet, nu vorbim tare în restaurant, îl atenționează Toma.

Veniră aperitivele. Robo Bobo nu voia să se atingă de nimic. În timp ce ceilalți de la masă mâncau, Robo Bobo, plictisit, se scurse pe tăblia scaunului și intra sub masă.

— Robo Bobo, ia și tu ceva, un aperitiv, o măsline...

Robotul nu voia să iasă de sub masă. Își lungi degetul telescopic de la o mână. Degetul ieși de sub fața de masă și se înfipse într-o măsline din farfurie.

— Robo Bobo, retrage-ți „tentaculele“ și așază-te pe scaun. Nu așa se mănâncă la masă! îl mustră Toma.

